

ἐκ τῆς νοημοσύνης τῶν μελῶν τοῦ ἐπαγγέλματος. Νοῆμον σύστημα ιατρικῆς ἔξετάσεως εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν μετερχομένων ταύτην πρόσωπων, καὶ μετρία ἀντιμετία, παρέχουσιν διλιγωτέραν τὴν ἀναλογίαν τῆς Θνητομότητος, βραμαλαιοτέραν κρᾶσιν, καὶ διλιγωτέρους χωλούς, τυφλούς καὶ κωφούς.

Τὸ πρώτον σύστημα τῆς ιατρικῆς τὸ διποίον ἀντεκτέστησε τὴν ἐν τῷ λαῷ θεραπείαν ὅτο τὸ κινεζικὸν, τὸ διποίον πλὴν τοῦ δὲ δὲν ἡξίου ὅτι ὅτο ἐπιστημονικὸν, ἀλλ' ὅτο καὶ πλήρες ἀμαθείας, δεισιδαιμονίας καὶ παραλογισμῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο διετέλει ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῆς ἀνατομίας, φυσιολογίας, παθολογίας, χρησίας ἢ τῶν ἴδιωτήτων καὶ τῆς ἐνέργειας τῶν φαρμάκων. Ὅτο καὶ εἶναι ἡ ἀρχαία σχολὴ τῆς ιατρικῆς ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐπ' αὐτοῦ ἰδρύθη νέον σύστημα διὰ τῆς εισαγωγῆς ιατρικῶν βιβλίων ἐξ Ὀλλανδίας, κατὰ τὸν δέκατον ἔβδομον αἰώνα, τὸ διποίον ἡγωνίσθη πολὺ δύπισ τύχη ὑπεροχῆς ἐν τῇ κινεζικῇ σχολῇ ἐπὶ διακόσια ἔτη. Καίτοι τοῦτο ὅτο βελτιώσις παραβαλλόμενον πρὸς τὸ ἀρχαῖον σύστημα, τοῦτο δύμως ἔξηκολούθει ἔχον τοὺς πλειοτέρους ὄπαδούς καὶ ἀπολαύσον τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ὅταν ἔχειραφετοῦντο ἐκ τῶν προλήψεων τῶν θεραπεῶν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑποθαλπούμενων.

"Οταν ἡ Ἰαπωνία ἡγούχηται εἰς τοὺς ξένους ἡ νεωτέρα ιατρικὴ εἰσήχθη κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν· ιατρικὴ σχολὴ ἐστηθήτη ἐν Τοκίῳ πᾶσαι δὲ αἱ τοπικαὶ κυβερνήσεις ἕδρυσαν νοσοκομεῖα, ἔχοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ξένον ιατρὸν καὶ τάξιν σπουδαστῶν τῆς ιατρικῆς.

Τὰ τοπικὰ ταῦτα σχολεῖα ἥσαν ἐξ ἀνάγκης ἀνεπαρκῆ, διότι εἰς μόνος ἀνθρώπους δὲν εἶναι κατάλληλος οὔτε ἔχει τὸν καιρὸν νὰ διδάσκῃ πάντας τοὺς κλάδους τῆς ιατρικῆς καὶ χειρουργίας, ἀλλὰ διὰ τῶν κειμένων τῆς κλινικῆς τῶν νοσοκομείων, κρείττων τάξις ιατρῶν παρεσκευάσθη.

"Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καγεγούας ὑπάρχουν 659 ιατροί, ἐκ τούτων 41 εἰσι σπουδασταὶ νέων σχολείων καὶ νοσοκομείων, 106 τῇ ἀρχαίᾳ ὄλλανδικῇ σχολῇ, καὶ 512 τῇ κινεζικῇ σχολῇ.

Ο πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀνέρχεται εἰς 500,000· ὡστε ἀναλογεῖ εἰς ιατρὸς ἀνὰ 760 ἀνθρώπους. Πρέπει δὲ νὰ λάβῃ τις ὅπ' ὅψιν ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη περιέχει τὸν κυριωτέρον ξένον λιμένα καὶ ὅτι ἔχει νοσοκομεῖον ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μὲν ξένον ιατρὸν καὶ δὲν ἀπέχει πλειότερον τῶν 20 μιλίων ἀπὸ τῆς ιατρικῆς σχολῆς τοῦ Τοκίου. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲν ὑπάρχουσι πλειότεροι τοῦ ἑνὸς ιατροῦ ἀνὰ 1500 κατοίκους καὶ ἡ ἀρχαία ἀμαθής κινεζικὴ μέθοδος ὑπερισχύει πλειότερον ἐν αὐτῷ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

"Ο Φεβρουάριος, δὲ χωλός μὲν ἀλλὰ δὲ κατ' ἔξοχὴν οὐτορευμήν τῆς εὐθυμίας, καὶ χραιπάλης, πῶν χορῶν

καὶ τῶν ὄργίων, ὅτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ποσειδῶνος, θεοῦ τῆς θαλάσσης, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν συμβαίνουσι πυκνότεραι τριχυμίαι. Ἔωρατάζον δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἴδιαιτέρως κατὰ τὸν Φεβρουάριον τὴν Ἡφαν, ἐπικαλουμένην februaris ἐξ οὗ ἡ ἐτυμολογία τοῦ ὄντος τοῦ μηνὸς τούτου· κατ' ἄλλους δὲ τὸ februariς παράγεται ἐκ τῆς λέξεως februa σημαιούστης ἀγνιστικός, καθάριστητά, καὶ ἐτελοῦντο κατ' αὐτὸν μηνηδόσυνα εἰς τοὺς ἀποθανόντας.

Σήμερον κατὰ τοῦτο τὸν μηνὸν τελοῦνται ἀναμίξ μηνηδόσυνα εἰς τοὺς νεκροὺς καὶ σπύνδαι εἰς τὸν θεὸν Τιμέναιον καὶ τὸν Βακχὸν· εἰγαὶ ως εἴπομεν δὲ κατ' ἔξοχὴν μὴν τῶν χορῶν καὶ τῶν διασκεδάσεων, εἴναι δὲ μὴν δὲν καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀφιέρουν ἴδιως εἰς τὰ ὄργια, εἰς τοὺς κώμους, εἴναι δὲ μὴν τοῦ διατυμπανισμοῦ τῆς ἀποκρέως, καθ' ὃν δὲ ἐπίκουρος μόνον εἰς κόσμον θρηματίζεται, διστέλεια δὲ καὶ λαιμαργία καὶ κουφότης κυριεύουσα τοὺς θηντούς.

"Τὸ ποιῶντον λοιπὸν μῆνα εἰς τὸ ἄλλον ἡ ἀπαγχοληθῆται παρὰ εἰς τὸ περικυκλοῦν ἡμᾶς θέαμα τῶν ἀποκρέων.

Τὰ Χερούντα τῶν Αἰγυπτίων, τὰ Διονύσια ἡ Βάκχεια τῶν Ἑλλήνων, τὰ Κρόνια saturnalia τῶν Ῥωμαίων, ἡ ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι ἑορτὴ τῶν τρελῶν ἡ τῶν νηπίων καὶ τῆς ὄντος, διλει αὐταὶ αἱ πανηγύρεις τῆς ἐκλύσεως καὶ ἀκολασίας, προηγήθησαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἀπόκρεω. —Μὴ δυνηθεὶς ὁ Χριστιανισμὸς νὰ καταργήσῃ τὰ ἔθιμα ἐκεῖνα μετέβαλε τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς ὄνομα προμηνύων κατὰ τὰς ἀκολάστους ταῦτας ἡμέρας τὸ τέρμα τῶν εὐωχιῶν καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τεσσαράκοστὴν ἐγκρατείας καὶ νηφαλιότητος. Ἡ ἀπόκρεω ἀποτελεῖ σήμερον τὸν προθάλαμον τῆς τεσσαρακοστῆς, ἐν ὃ οἱ Χριστιανοί λέγουν χαῖρε χρέας (Carne vale).

N. P. Θ.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΗΛΙΚΙΑΙ

(Συνέχεια τῆς ἀριθ. 1)

II

"Ἡ γερτής—Ἡ εἰσοδος δὲ τῷ κόσμῳ

"Ο Γεώργιος πλέοι πληπότιος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς γεότητος. Τὰ καθίκοντα τῶν διδασκάλων αὐτοῦ ἐξεπληρώθησαν· ἡ ἐργασία τῆς ἴδιας αὐτοῦ ἀποφάσεως ἀρχεται. Δὲν εἴναι παραδάσον, ὅτι ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀπεκτήσαμεν τὰς ολιγωτέρες δυνάμεις διὰ να παλαιώσωμεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ κόσμου, εἴναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἔχομεν πλειοτέρην ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ικανότητα ἡμῶν.

Κυρίως, ὅταν ἐξέλθωμεν τοῦ τροχείου καὶ λάβωμεν τὰ ἀπολυτήρια ἡμῶν, ἔχομεν μεγίστην πεποιθησίν εἰς τὰς γνώσεις ἡμῶν. Ο Γεώργιος εὑρίσκεται εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν. "Η κλασικὴ πάσιδεια, τὴν ὅποιαν ἔλαβε εἴναι δι' αὐτὸν ως πανοπλία. Βοηθείᾳ τῶν γνώσεων τοῦ εἰς τὰ μαθηματικά, ἐπίζει μετά πεποιθησίας ὅτι δύναται νὰ λύῃ ὅλα τὰ προβλήματα